

[Ministeren for kulturelle anliggender]

overvældende meget for det, men jeg må dog stadig væk henvise til vores kulturpolitiske redegørelse, som regeringen fremlagde for mindre end et år siden. Den beskæftigede sig i høj grad med de ting og med de områder, som ligger uden for TV-området. Fra regeringens side understregede vi – jeg tror oven i købet, det stod ordret i redegørelsen – at det særlig på baggrund af den udvikling, man måtte forudse på TV-området, var af stor betydning, at det, jeg ved ikke, om vi kaldte det den levende kultur, men det vil jeg kalde det nu, den ægte vare, den levende kultur, får nogle muligheder, som gør, at den fortsat kan være tiltrækkende, når man finder ud af at lukke på knapperne, og det tror jeg i øvrigt vil ske i et meget stort omfang.

Vi bliver jo altså nødt til at fortsætte bestræbelserne på at få alle brikkerne ind i det store mediepuslespil. Til efteråret regner jeg med at kunne fremsætte et forslag om, hvorledes vi skal gribe lokalradio- og TV-situationen an efter udløbet af forsøgsperioden fra 31. marts 1986. Mediekommisionens afsluttende betænkning, der netop er kommet, vil også give stof til de videre overvejelser og politiske drøftelser om det samlede mediebyllede, herunder spørgsmålet om den aktive anvendelse af kabelanlæg i almindelighed og ikke mindst Danmarks Radios forhold, bl.a. set i lyset af udviklingen i vore drøftelser om en alternativ dansk TV-kanal.

Hr. Tastesen efterlyste et initiativ fra regeringen og antydede, at grunden til, at regeringen ikke havde inviteret til forhandlinger, var, at der var fire forskellige holdninger i regeringen. Dertil må jeg sige til hr. Tastesen og andre, der måtte interessere sig for det, at hvis regeringen på nogen måde fornemmer, at der er sket en opblødning i holdningerne hos folketingets partier, herunder naturligvis ikke mindst socialdemokratiet, så vil der naturligvis omgående blive inviteret til disse forhandlinger. Vi har haft en del runder, hvor min fornemmelse har været, at vi ikke er nået voldsomt meget længere ad vejen, men det er da helt åbenlyst, at skulle der vise sig nogle muligheder i de mange udtalelser, som vi jo med stor interesse læser at forskellige socialdemokratiske folketingsmedlemmer og andre kommer med, så vil der omgående blive inviteret til forhandlinger.

Om den påståede uenighed i regeringen må jeg sige, at den eksisterer ikke, og jeg vil

da i al venlighed sige, at hvis oppositionen var i stand til at sammenfatte sine betænkninger bare i fire forskellige holdninger, så ville billedet være betydelig mere overskueligt. Stadig væk – det være naturligvis sagt i al venlighed – vil der blive indkaldt til forhandlinger omgående, hvis vi sporer nogen som helst mulighed for at komme videre i forhandlingerne, end vi er kommet alle de andre gange.

Hr. Bilgrav-Nielsen rejste spørgsmålet om, hvem der egentlig skal bestemme, hvilke programmer der skal fordeles. Lovforslaget forudsætter jo, at det er brugerne, der skal have disse afgørelser. Det vil i langt de fleste tilfælde sige antenneforeningerne, som man må regne med vil træffe deres beslutninger på almindelig demokratisk vis. Et mindre antal anlæg ejes af kommuner eller af teleselskaberne, og for disse ejere vil det antagelig blive nødvendigt at få lavet nogle regler, der sikrer den nødvendige brugerindflydelse.

Der er blevet udtrykt frygt for, at nogle af antenneforeningerne skulle være så interesseret i de udenlandske programmuligheder, at de kunne finde på at bortvælge Danmarks Radios programmer eller andre danske programmer, der er tilgængelige. Jeg må sige, at jeg tror ikke på, at vedtagelsen af lovforslaget vil skabe nogen som helst risiko for det, da alle undersøgelser over seervaner viser, at interessen for de danske programmer er langt større end interessen for de udenlandske, som man kun ønsker som et supplement til de danske tilbud.

Hvis vi derimod senere, sådan som det nu foreslås af mediekommisionen, skal have en lovgivning, der gør det muligt at benytte kabelanlæggene aktivt, det vil sige til forskellige former for egen, selvstændig programvirksomhed, så kan dette problem måske blive aktuelt. Mediekommisionen behandler spørgsmålet i sin afsluttende betænkning, hvor et stort flertal af kommissionens medlemmer mener, at det bør være en betingelse for at få tilladelse til at udøve en sådan selvstændig programvirksomhed via kabel, at anlæggets ejer forpligter sig til at fordele de danske programmer. Kommissionens forslag om en lovgivning om kabelanlæggenes aktive programvirksomhed indeholdes som sagt i den betænkning, der blev offentliggjort for få dage siden, men vi vil nu i ministeriet se på